

-da je ovaj sud na temelju odluke skupštine tuženika ad.1.od 08.02.1994.godine o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine izvršio upis osnivanja 16 novih društava s ograničenom odgovornošću dana 03.06.1994., te da se u spisu nalazi rješenje o osnivanju tuženika ad.2.Laurus Ero d.o.o. posl. br.Fi-4212/94 od 03.06.1994.godine;

-da je većina tužitelja iz ovog postupka pored prijave potraživanja iz radnog odnosa podnesene u stečajnim postupcima u odnosu na tuženike ad.2.-ad.6. s kojima su imali sklopljene ugovore o radu podnijele prijave potraživanja iz radnog odnosa i prema tuženiku ad.1. Laurus d.d.u stečaju Split u stečajnom postupku koji se vodi kod ovog suda u stečajnom postupku St-49/01;

-da je na temelju rješenja u stečajnom postupku tuženika ad.1.posl. br.St-49/01 od 22.11. 2001 i 13.12.2001.godine tužiteljima koji su prijavili potraživanje iz radnog odnosa i prema tuženiku ad.1. Laurus d.d. u stečajnom postupku St-49/01 u cijelosti osporena prijavljena tražbina kao tražbina II višeg isplatnog reda; i

-da je u međuvremenu, a na temelju nagodbi sklopljenih između stečajnog dužnika tuženika ad.1. Laurus d.d. u stečaju Split i tužitelja koji su svoje potraživanje iz radnog odnosa prijavili i u stečajnom postupku ovog tuženika u predmetu St-49/01, dogovoreno i izvršeno namirenje osporenih tražbina iz rješenja St-49/01 od 22.11. i 13.12.2001.godine.

Po ocjeni ovog suda, ne bi bio osnovan prigovor tuženika ad.1.kako tužitelji nisu aktivno legitimirani na podnošenje predmetne tužbe radi pobijanja pravnih radnji tuženika ad.1. u stečaju, obzirom da isti nisu stečajni vjerovnici, a oni koji to jesu da su namireni u tom stečajnom postupku na temelju sklopljenih nagodbi koje se odnose na isplatu utvrđenih a neisplaćenih tražbina iz radnog odnosa od strane tuženika ad.2.-ad.6.

Odredbama čl.109.Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91) je propisano kako sud po službenoj dužnosti pazi na ništavost ugovora (odluke) a da se na nju može pozvati i svaka zainteresirana osoba.

Kod činjenice da su svi tužitelji iz ovog postupka, prije donošenja pobijane odluke o osnivanju 16 društava sa ograničenom odgovornošću, među kojima se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6. bili zaposlenici tuženika ad.1. Laurus d.d Split, pa u slučaju uspjeha u ovom sporu, odnosno uspjeha u tužbenom zahtjevu koji se odnosi na utvrđenje ništavim odluka o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću, među kojim se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6., vraćaju se u radno pravni status radnika tuženika ad.1.

U takvoj pravnoj situaciji oni bi ostvarili pravo i na potraživanje novčanih tražbina iz radnog odnosa koji padaju na teret troškova stečajnog postupka sukladno odredbama čl.86. st.1. Zakona o radu, a ti se troškovi prema odredbama čl.85 Stečajnog zakona namiruju kao ostale obveze stečajne mase, dakle, tužitelji bi se u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom ad.1.Laurus d.d u stečaju Split kod ovog suda pod posl. br. St-49/01 u tom slučaju mogli pojaviti kao vjerovnici stečajne mase a ne stečajni vjerovnici sa zahtjevom za isplatom utvrđenih potraživanja iz radnog odnosa iz čl.86. st.1. Zakona o radu (3 plaće prije otvaranja stečaja i otpremnine), koje padaju na teret troškova stečajnog postupka te nisu obuhvaćene utvrđenim i isplaćenim tražbinama tužitelja koji su prijavili svoje potraživanje iz radnog odnosa i u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom ad.1.Laurus d.d., a koje potraživanje je u cijelosti osporeno od strane stečajnog upravitelja ovog tuženika, te sadržano u rješenju St-49/01 od 22.11.2001.i 13.12.2002.godine

Međutim, ovdje je riječ o prijavljenim i osporenim tražbinama tužitelja kao stečajnih vjerovnika iz radnog odnosa koje su razvrstane u II viši isplatni red, a koje su naknadno nakon toga na temelju nagodbe priznate i isplaćene tužiteljima u predmetnom stečajnom postupku, ali ne i o tražbinama tužitelja iz radnog odnosa iz čl.86.st.1. Zakona o radu koje se odnose na troškove stečajnog postupka.

Osnovan je tužbeni zahtjev tužitelja ad.1.-ad.55. koji se odnosi na utvrđenje ništavim odluke Upravnog odbora tuženika ad.1. Laurus d.d. Split od 14.02.1994.godine, a kojom odlukom se osnivaju društva s ograničenom odgovornošću Laurus Bellevue d.o.o., Laurus Ero d.o.o.i Laurus Slavija d.o.o. Split i to radi sljedećih razloga:

Odredbama čl.123. Zakona o poduzećima (NN 53/91) te odredbama čl.48.Statuta tuženika ad.1.društva Laurus d.d. Split od 25.02.1993.godine, je propisano kako je jedino skupština društva nadležna za donošenje odluke o statusnim promjenama društva, među koje svakako spada i odluka o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću unutar društva Laurus d.d. Split, među kojim se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6.

Dakle, donošenje odluke o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću od strane upravnog odbora tuženika ad.1. društva Laurus d.d. Split od 14.02.1994.godine je u izričitoj suprotnosti sa naprijed navedenim odredbama Zakona o poduzećima i odredbama statuta društva, čime su se ispunile pretpostavke iz čl.103 Zakona o obveznim odnosima da bi se u konkretnom slučaju radilo o ništavim odlukama jer su u suprotnosti sa izričitim prinudnim propisima koji su bili na snazi u vrijeme donošenja pobijanih odluka o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću unutar društva Laurus d.d. Split kao holdnig poduzeća među kojim se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6.

Ovaj sud ne može prihvatiti kao osnovane prigovore tuženika ad.1. Laurus d.d. u stečaju Split kako pobijana odluka upravnog odbora tuženika ad.1. Laurus d. d od 14.02. 1994. godine po svojoj pravnoj prirodi nije odluka o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću već provedbena odluka skupštine društva tuženika ad.1. od 08.02.1994. godine na kojoj su donesene odluke o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću te na temelju kojih odluka je i izvršen upis novoosnovanih društava u sudski registar ovog suda, obzirom da pobijana odluka upravnog odbora tuženika ad.1. Laurus d.d. od 14.02.1994. godine u sebi sadržava i konstitutivni element osnivanja predmetnih društava s ograničenom odgovornošću, uz napomenu kako predmetna odluka ima elemente i provedbenog karaktera u dijelu koji se odnosi na imenovanje vršitelja dužnosti direktora društava te imenovanje upravnih odbora novoosnovanih društava s ograničenom odgovornošću.

Ovaj sud, međutim prihvaća izneseno pravno stajalište tuženika ad.1.društva Laurus d.d. u stečaju Split, a što proizlazi i iz isprava koje se nalaze u spisu, kako pravni osnov upisa novoosnovanih društava s ograničenom odgovornošću u sastavu dioničkog društva Laurus kao holding poduzeća nije provedeno na temelju pobijane odluke upravnog odbora tuženika ad.1.od 14.02.1994.godine već na temelju odluke skupštine društva tuženika ad.1. od 08.02. 1994.godine o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine, radi čega da se sa usvojenim tužbenim zahtjevom tužitelja niti ne može postići svrha radi koje je podnesena predmetna tužba a to je utvrđenje ništavim odluka o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću u sastavu dioničkog društva Laurus d.d. kao holdnig poduzeća među kojima se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6.

Prema pravnom shvaćanju ovog suda, neovisno o tvrdnjama tužitelja iznesenim tijekom ovog postupka kako odluka o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću nije niti donesena na skupštini društva koja je održana 08.02.1994.godine, radi čega da se nisu niti ispunile pretpostavke za utvrđenje njezine ništavosti u ovom postupku, tužitelji su imali mogućnost tražiti utvrđenje da odluka skupštine tuženika od 08.02.1994.godine o organiziranju dioničkog društva Laurus d.d u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine ne proizvodi pravne učinke jer nije donesena na skupštini društva, a što bi bilo u skladu s odredbama čl.187. ZPP-a koje propisuju pretpostavke za podnošenje tužbe na utvrđenje.

Ovdje bi se radilo na utvrđenju kako određena odluka ne proizvodi pravne učinke zato što nije donesena na skupštini društva, tzv. institut nepostojeće odluke.

Iako odluka skupštine tuženika ad.1. Laurus d.d. od 08.02.1994.godine o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine nije predmet pobijanja tužitelja u ovom postupku, ovaj sud će u daljnjem tekstu obrazloženja dati osvrt i na pravni karakter ove odluke koja je ipak u neposrednoj pravnoj svezi sa pobijanom odlukom upravnog odbora tuženika od 14.02.1994.godine, a kojom odlukom se osnivaju društva s ograničenom odgovornošću tuženici ad.2.-ad.6., jer ovaj sud prihvaća iznesene tvrdnje tužitelja da zbog kontroverzi koje u sebi sadržava predmetna odluka o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine na skupštini društva od 08.02.1994. godine, nije donesena odnosno da nije donesena u cijelosti sa sadržajem koji se nalazi u predmetnoj odluci, a sve to zbog slijedećih razloga:

Uvidom u zapisnik sa skupštine društva tuženika ad.1. Laurus d.d.od 08.02.1994. godine i to pod točkom 2.dnevnog reda za utvrditi je kako skupština donijela odluku kojom se usvaja program privatizacije društva Laurus d.d., usvaja statutarnu odluku o izmjeni statuta i usvaja odluku o organiziranju Laurus d.d. kao holding poduzeća.

U zapisniku se, međutim, ne navodi a trebalo je biti navedeno ako je takva odluka i donesena i odluka o osnivanju novih društava s ograničenom odgovornošću, obzirom da odluka skupštine društva o osnivanju novih društava ima konstitutivni karakter .

Istina, iz suglasnosti HFP Zagreb od 26.01.1994.godine na program privatizacije društva Laurus d.d. Split, da se zaključiti kako taj program u sebi između ostalog sadržava organiziranje 16 novih društava sa ograničenom odgovornošću, ali odluka skupštine društva kojom se prihvaća program privatizacije nije niti može biti pravni osnov za upis osnivanja novih društava s ograničenom odgovornošću unutar sastava dioničkog društva Laurus kao holding poduzeća.

Zapisnik skupštine društva mora sadržavati i pojedinačne odluke o organiziranju 16 novih društava s ograničenom odgovornošću unutar sastava dioničkog društva Laurus kao holding poduzeća, da bi takva isprava mogla biti podobna za upis osnivanja novih društava s ograničenom odgovornošću u sudski registar sukladno tada važećem Zakonu o postupku za upis u sudski registar.

Štoviše, i saslušani svjedok Zoran Kačić iz SSSH-Povjereništvo Split, punomoćnik tužitelja ad.1.-ad.55. kao malih dioničara na spornoj skupštini društva od 08.02.1994.godine u svom iskazu kojeg je dao pred ovim sudom na ročištu od 24.10.2007. godine, potvrdio je da je

na skupštini većinom glasova donesena odluka kojom se prihvaća program privatizacije, ali ne i odluke o osnivanju 16 društava s ograničenom odgovornošću među kojima se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6. Takva odluka da je donesena od strane upravnog odbora društva.

Da odluka o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine od 08.02.1994.godine nije donesena u sadržaju kakav se nalazi u predmetnoj odluci, a koja odluka je bila pravni osnov za upis osnivanja novih društava s ograničenom odgovornošću unutar dioničkog društva Laurus kao holding poduzeća u sudski registar ovoga suda, posredno potvrđuje i statutarna odluka o dopuni statuta d.d. Laurus sa skupštine od 08.02.1994.godine, jer se predmetnom statutarnom odlukom mijenja naziv i sjedište društva te mijenja djelatnost društva povezana sa osnivanjem holding poduzeća, ali ne mijenjaju se odredbe a trebale bi se mijenjati odredbe o unutarnjem ustroju društva kroz osnivanje 16 novih društava s ograničenom odgovornošću, a osobito odredbe o temeljnom kapitalu društva iz čl. 6 statuta, jer društvo Laurus d.d. Split više nema temeljni kapital u iznosu od 17.217.400,00 ondašnjih DEM izražen u dionicama, već se dio temeljnog kapitala u iznosu od 4.606.969,00 ondašnjih DEM nalazi u udjelima koje društvo Laurus d.d. Split ima u novoosnovanim društvima s ograničenom odgovornošću.

Nadalje, novoosnovana društva s ograničenom odgovornošću unutar dioničkog društva Laurus kao holding poduzeća nisu osnovana sa temeljnim kapitalom kakav je naveden u čl. 25. odluke o organiziranju dioničkog društva Laurus u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine, već na temelju naknadne odluke upravnog odbora društva Laurus d.d. Split koja je donesena 20.05.1994.godine.

I na kraju, što nije manje važno, ako je donesena odluka o osnivanju novih društava s ograničenom odgovornošću unutar dioničkog društva Laurus kao holding poduzeća na skupštini od 08.02.1994.godine, zašto se onda ta ista odluka o osnivanju društava s ograničenom odgovornošću donijela i na pobijanoj sjednici upravnog odbora društva Laurus d.d. od 14.02.1994.godine.

Sve naprijed iznesene činjenice upućuju na zaključak kako odluka o organiziranju dioničkog društva Laurus d.d. u holding poduzeće uz istodobno osnivanje novih poduzeća podjelom imovine na skupštini društva koja je održana 08.02.1994. godine nije donesena u sadržaju kakav se navodi u predmetnoj odluci, već da je ta odluka dopunjavana naknadno za potrebe upisa osnivanja novih društava s ograničenom odgovornošću u sastavu dioničkog društva Laurus kao holding poduzeća, a koje je kod ovog suda izvršeno dana 03.06.1994. godine.

Ovaj dio obrazloženja po ocjeni ovog suda predstavlja nužan dio za razumijevanje konteksta za donošenja pobijane odluke upravnog odbora tuženika ad.1. Laurus d.d. od 14.02.1994. godine, a koja se odnosi na osnivanje 16 društava sa ograničenom odgovornošću među kojima se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6.

Kako u formalno pravnom smislu odluke skupštine tuženika ad.1. od 08.02.1994. godine nisu predmet pobijanja tužitelja u ovom postupku, od strane ovog suda izostala je analiza pravne valjanosti odluka koje je skupština donijela dana 08.02.1994.godine, uz napomenu da iz rezultata dokaznog postupka u ovom predmetu proizlazi kako nije bilo takvih povreda u organiziranju i održavanju predmetne skupštine društva koje bi za posljedicu imale ništavost svih odluka sa skupštine društva od 08.02.1994.godine, obzirom da su saslušani svjedoci Zoran Kačić iz SSSH- Povjereništvo Split, kao punomoćnik malih dioničara društva

Laurus d.d., te Lidija Jurjević član verificacijske komisije, potvrdili kako su na skupštini bili prisutni punomoćnici koji su imali kvalificiranu većinu za donošenje navedenih odluka, te da je i sam svjedok Zoran Kačić kao punomoćnik malih dioničara društva imao uredne punomoći za zastupanje dioničara na toj skupštini.

Kako je ovaj sud usvojio tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji se odnosi na utvrđenje ništavim pobijane odluke upravnog odbora tuženika ad.1. Laurus d.d. od 14.02.1994. godine, a iz razloga koji su već obrazloženi u ovoj presudi, ovaj sud ocjenjuje da nisu od pravno relevantnog značaja i ostali prigovori tužitelja koji bi se odnosili na nezakonitost odluke upravnog odbora tuženika ad.1. Laurus d.d. od 14.02.19094.godine, a kojom odlukom se osnivaju 16 društava s ograničenom odgovornošću, među kojima se nalaze i tuženici ad.2.-ad.6, prije svega prigovor neispunjenja odnosno nemogućnosti ispunjenja odluke o osnivanju novoosnovanih društava s ograničenom odgovornošću uslijed neprenošenja imovine koja bi predstavljala temeljni kapital novoosnovanih društava s ograničenom odgovornošću, obzirom da bi se kod ovih prigovora radilo o razlozima za pobjnost sporne odluke upravnog odbora tuženika ad.1. a ne i za utvrđenje ništavosti iste.

Slijedom svega naprijed izloženog odlučeno je kao u točki I izreke ove presude.

Odluka o parničnom trošku u odnosu na tuženika ad.1. temelji se na odredbi čl.154.st.1. ZPP-a, a u odnosu na tužitelje ad.1.-ad.55 kao i ostale tuženika je izostala jer isti nije niti popisan.

U Splitu, 07. siječnja 2008. godine.

SUDAC

Velimir Vuković

Za toč.otpravka-ovl .službenik

Marija Elez

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude- rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 6 primjerka u roku od 8 dana od dana primitka rješenja.